

CÔNG HIỆU CỦA NƯỚC THÁNH ĐỐI VỚI MA QUỶ

Tháng 6 năm 1562 thánh nữ Têrêxa Đức Chúa GIÊSU, hay còn gọi là Têrêxa thành Avila (1515-1582), hoàn tất cuốn "Tự Thuật", viết theo lệnh Cha Giải Tội. Nơi chương 31, thánh nữ đặc biệt nói về công hiệu của Nước Thánh - Nước Phép - đối với ma quỷ, trong kinh nghiệm chính cuộc đời thánh nữ.

Một ngày, khi tôi ở nhà nguyện, tên quỷ hiện ra đứng bên trái dưới hình dạng trông thật ghê tởm. Đặc biệt khi nhìn cái miệng hằn nói, thì ôi thôi, trông thật kinh khiếp. Người ta có cảm tưởng một ngọn lửa lớn phát ra từ thân thể cháy rực của hắn. Bằng một giọng nghe thật hãi hùng, hắn nói với tôi rằng tôi được cứu khỏi tay hắn, nhưng rồi thế nào hắn cũng bắt tôi trở lại. Tôi sợ hãi vô cùng liền giơ tay làm dấu Thánh Giá. Tên quỷ biến mất nhưng trở lại ngay sau đó. Hắn biến đi rồi trở lại, đến hai lần như thế. Thú thật tôi không biết phải làm thế nào để đuổi tên quỷ đi. Trong nhà nguyện có Nước Thánh, tôi liền lấy

Nước Thánh và rảy vào chỗ tên quỷ đứng. Lần này thì hắn biến đi và không trở lại nữa!

Một lần khác, trong vòng 5 tiếng đồng hồ liên tục, ma quỷ hành hạ tôi bằng đủ mọi cách: đau đớn thể xác và bấn loạn tâm hồn. Cơ hành hạ mạnh đến nỗi tôi tưởng mình không thể chịu đựng lâu hơn. Các nữ tu hiện diện cũng kinh hãi và không biết phải làm gì. Phần tôi, tôi không biết phải làm thế nào để chống cự với ma quỷ. Thường thì khi nào bị đau đớn thể xác quá độ, tôi vẫn cố gắng cầu nguyện, van xin THIÊN CHÚA ban cho tôi sự nhẫn nhục, và nếu là Thánh Ý Chúa, thì Chúa có thể để cho tôi chịu đau khổ như thế đến tận thế. Nhưng lần này, cơn đau đớn mạnh đến nỗi làm tê liệt cả những ý hướng tốt lành. May mắn thay, Chúa tỏ cho tôi biết:

- Cơ hành hạ này do ma quỷ gây ra, bởi vì ngay lúc đó, tôi thấy một đứa bé da đen trông thật ghê tởm đứng bên cạnh tôi. Thằng nhỏ lằm-bằm giận dữ như tuyệt vọng, bị đánh mất vật mà nó tưởng đã nắm chắc.

Khi trông thấy thằng nhỏ đen đũi xấu xí tôi bỗng bật cười và không còn sợ hãi gì. Tuy thế, ma quỷ vẫn tiếp tục hành hạ thân xác tôi bằng những cú đấm đá dữ dằn. Tôi không dám xin các nữ tu có mặt mang Nước Thánh đến vì sợ các chị không hiểu lý do, rồi đâm ra hoang mang vô ích.

Tôi có kinh nghiệm là chỉ nguyện Nước Thánh thôi đủ để đuổi ma quỷ chạy trốn và không bao giờ dám trở lại. Ma quỷ cũng sợ Thánh Giá và trốn mất nhưng trở lại sau đó.

Công hiệu của Nước Thánh quả thật lớn lao!

Phần tôi, niềm an ủi mà tâm hồn cảm nhận mỗi khi tôi dùng Nước Thánh thì thật là đặc biệt và đáng kể. Tôi không biết diễn tả thế nào, nhưng mà, mỗi khi tôi sử dụng Nước Thánh, thì y như là tôi được giải khát, được cảm thấy ngọt ngào và an ủi trong tâm hồn. Điều này không phải do trí tưởng tượng bày vẽ ra, vì công hiệu này không phải chỉ xảy ra một lần, nhưng xảy ra thường xuyên, khiến tôi phải đặc biệt chú ý. Giống như thể một người bị nóng nực, bị khát nước mà được uống một ly nước thật mát, thì cảm thấy mình đã khát vậy. Đối với tôi, tôi nhận thấy;

- Tất cả những gì Hội Thánh truyền dạy thì thật là lớn lao. Thật là thích thú khi thấy rằng lời Linh Mục đọc khi làm phép nước, quả đã đem lại sức mạnh lớn lao, vì có một sự khác biệt vô cùng rộng lớn giữa Nước được làm phép và nước không được làm phép!

Do đó, vì thấy các cơn đau đớn vẫn không giảm bớt chút nào, tôi liền xin các nữ tu có mặt mang Nước Thánh đến cho tôi. Các chị đi lấy và rảy trên người tôi, nhưng vẫn không có kết quả. Thấy thế, tôi liền lấy Nước Thánh và rảy chính nơi tên quỷ đứng, tức khắc tên quỷ chạy trốn ngay và mọi nỗi đau đớn cũng biến mất. Tôi rút ra kết luận như thế này:

- Dầu một linh hồn và một thân xác không thuộc về ma quỷ, nhưng ma quỷ vẫn xin được phép của Chúa để làm khổ chúng ta. Vậy nếu chúng ta không thuộc về chúng, mà chúng hành hạ chúng ta như thế, thì thử hỏi, khi chúng ta lọt vào tay chúng, chúng sẽ hành hạ chúng ta đến mức độ nào nữa? Ý tưởng này khiến tôi nhất quyết không bao giờ để mình rơi vào vòng tay của một tên hèn-hạ, bần-tiện, bần-thiêu và đáng kinh-tởm là ma quỷ!!!

... Bấy giờ Đức Chúa GIÊSU được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu ma quỷ cám dỗ. Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói. Bấy giờ tên cám dỗ đến gần Người và nói: "Nếu Ông là Con THIÊN CHÚA, thì truyền cho những hòn đá này hóa ra bánh đi!" Nhưng Người đáp: "Đã có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng THIÊN CHÚA phán ra". Quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian, và vinh hoa lợi lộc của các nước ấy, và bảo rằng: "Tôi sẽ cho Ông tất cả những thứ ấy, nếu Ông sắp mình bái lạy tôi". Đức Chúa GIÊSU liền nói: "Satan kia, xéo đi! Vì đã có lời chép rằng: Người phải bái lạy THIÊN CHÚA của người và phải thờ phượng một mình Người mà thôi". Thế rồi quỷ bỏ Người mà đi, và có các sứ thần tiến đến hầu hạ Người (Matthêô 4,1-11).

("THÉRÈSE D'AVILA", Oeuvres Complètes, Desclée de Brouwer, 1989, trang 220-222)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt